

в Українському Музеї в Ніагара Фалс, з нагоди VII фестивалю В. Курилика. Витримки з цього інтерв'ю на С 159 у вірзі.

Ці думки, висвітлені в інтерв'ю журналу „Ми і світ“, допоможуть нам істотніше зрозуміти і пізнати глибину його мистецтва.

Ще і ще раз хочу підкреслити, що ті 47 років, проведених нашим земляком далеко від Батьківщини, не витравили з його серця мальовничі галичанські краєвиди Наддністрянщини і Надзбруччя. Гніздовський завжди вважав себе українським митцем, постійно підкреслював це у Польщі, Хорватії, Франції, Америці. Його бачення сутності речей, що він відображав, промовляє, що це погляд українця.

На нашу думку, післямовою до цієї статті можна взяти слова Д. Степовика про Я. Гніздовського: „...Перша його персональна графічна виставка у кількох галереях України (1990р.) показала, що Батьківщина легко упізнала у Гніздовському свого сина і свого національного митця. Гніздовський належить і завжди належатиме Україні і світові. У його малярстві, графіці й інших видах мистецтва закладена вселюдська ідея, яка близька також кожній окремо взятій людині. У цьому світі є ідеї, які не старіють. Так само у мистецтві є краса, яка оживає в кожному поколінні...“[6]

Творчість художника пронизана ідеєю про довершеність природи: про

ІНТЕРВ'Ю Я. ГНІЗДОВСЬКОГО О. КОЛЯНКІВСЬКІЙ

„О. Колянківська Дивлячись на об'єкт, що вас вражає наперед: форма чи колір?

Я. Гніздовський: Думаю, що форма. Я й досі вагаюся чи моїм полем не мала бути скульптура. Може, навіть архітектура. Я так люблю архітектуру, що мабуть, якби міг був зайнятися нею, то це було б моє головне поле. Але так сталося, що я архітектури не студіював.

О. К. Як видно з виставлених експонатів світ рослин, звірів, квітів, городини є одною з визначних тем вашого мистецтва. Яке ваше відношення до тих сюжетів та моделей, що їх ви постійно опрацьовуєте у ваших блискучих творах?

Я. Г. ...Коли в 1949 році я приїхав до Нью-Йорку я був орієнтований гуманістично. Я закінчив академічної структури мистецьку школу і був дуже зацікавлений людською фігурою, портретом. Але не уявляєте, як важко зблизитися з людьми у такому великому центрі. Це не тільки у США, а й у кожній країні ви відчуваєтеся найсамітнішим у великій масі.

...Я почав ходити до парку і шкідувати дерева, бо завжди любив природу. Почав також ходити до зоологічного городу і шкідувати звірята (це також ця „друга любов“)

О. К. В якій іншій графічній техніці ви працюєте?

Я. Г. Крім дереворізів, я роблю також гравюри в металі-офорті. Але дереворіз – це моя основна і найулюбленіша техніка.

Опір, який ставить дерево, дає те, чого я найбільше шукаю.”[5]

Дереворізи Майстра, серед них - його автопортрети

